

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	---

Școala.

Din nou porțile școalelor se deschid. O lume veselă, ciripitoare populează iarăși străzile orașelor și ale satelor, amenințate cu părăsire de tot ceea ce e farmec în natură. Din nou se pune înaintea conducătorilor noștri marea problemă a educației și a instrucției școlare, ca elementele cele mai de căpetenie în formarea sufletească de mâne a țării.

Căci, să fim înțeleși, deși școală pentru un neam nu este numai timpul pe care legiuitorul îl prevede să-l petreacă obligator un tânăr între 7—13 ani între pereții mohoriți ai unei clădiri; și nu este nici aceea ce numim școale secundare, și nici cele superioare, — nu e mai puțin adevărat că la noi școala este numai aceea ce de comun se înțelege. Un nume într'adevăr *comun* (la sate doar câteva procente dintre părinți și copii apreciază cum trebuie școala), nu pentru că la definiția legiuitorului, dascălul arareori adaogă ceva omenesc, deci plăcut, ci pentru că școala noastră, cea rurală mai ales, este o haină cu totu nepotrivită pe corpul neamului nostru de țărani.

Di profesor Nicolae Iorga, spunea nu de mult, că noi departe de a fi o țară de agricultori, suntem numai o țară de plugari. Modești, harnici, da, însă numai plugari — ceea ce înseamnă că n'am avea condițiile pentru a deveni o țară de agricultori. Și, prin analogie, așa suntem și cu școala. Școli multe, de tot felul, cu profesori și învățători pregătiți uneori admirabil deși rău plătiți; interes suficient pentru școală, atât la părinți cât îndeosebi la dascăli. Dar atât. Școala și atât. Familia e slabă, societatea șubredă. Ele nu dau nici un concurs școlii, așa încât fac însutit de mare și de grea misiunea dascălească.

Avem deci trebuință de o școală a familiei, a societății românești. O aducere a societății, o apropiere a ei de sanctuarul școlii, cât și o adaptare a acesteia la nevoile sufletești, la cerințele sănătoase, proprii acelei societăți. Spunem mai sus că școala noastră de astăzi e ca o haină străină pe corpul nației românești. De ce? Pentru nenumărate pricini. Ne confirmă savantul prof. Rădulescu-Motru, „degeaba pedagogia științifică dovedește că țăranul nu este un burghez redus, ci este un om întreg cu altă spiritualitate și cu alte interese, omul politic român continuă să-l crească pe măsura potrivită burghezului“. Iată mai mult chiar decât ceea ce afirmăm, *varietatea școlii* în unul și același stat, după caracterul locuitorilor! Lucruri frumoase, de netăgăduit, dar cât de îndepărtate sunt perspectivele de realizare.

Ceea ce contribuie la complicarea atâtor probleme în țara noastră e și mulțimea lor, și superficiala lor aplicare. Nu este dar mirare că preocupări nobile, turnate în formule uneori simpatice și puse în aplicare la tineretul nostru în sau atară de școală au pierdut din tărie prin înlocuirea sau chiar numai proptirea lor cu altele. Și desigur că în chipul acesta educația suferă, nemai vorbind de școală care se vede ast chip răzimată pe o mie de cârje, una mai nepotincioasă decât alta.

Școala românească trebuie să-și aibe picioarele ei proprii. Școala românească, vadul de trecere al unui popor în pământul făgăduințelor spirituale o vrem mai atent și mai serios tratată. Ceea ce se anunță acum de proaspătul nostru guvern e o puzderie de reforme privind tineretul, mlădita școlii românești. Foarte rău, mai ales, că măsurile dela masa verde nu au nimic comun cu necesitățile poporului nostru. Acestea trebuie văzute, studiate și verificate, pe urmă creiată o școală românească, dorită de toți!

Cele trei forțe mari și biserica creștină.

Cele trei forțe mari de care este mândră lumea de azi sunt: tiparul, tehnica și libertatea politico-socială.

Dar ce bunătate și fericiri răspândesc aceste forțe în lume, lipsite de lumina duhului creștinesc, este ușor de dovedit.

Tiparul în loc să răspândească numai cunoștințe folositoare a ajuns în mâinele unor oameni satanizați, otrava cea mai groaznică, care dorește să tulbure mințile și să deslănțuiască instinctele, cari dărâmă tot.

Tehnica dacă pe jumătate ușurează greutățile vieții pe cealaltă jumătate ucide tot.

Libertatea politico-socială dacă nu are Dumnezeu, tinde să prefacă totul în tohuvaobohu, mergând în extremități.

În măsura în care aceste trei forțe oarbe și lipsite de lumina creștinismului fac imens rău omenimei, iese tot mai mult la iveală adevărul ce mijloace răspânditoare de adevărată cultură pot fi ele sub oblăduirea bisericii creștine.

Prin tipar această biserică a răspândit și răspândește opere, cari liniștesc spiritele și împacă inimile.

Cu ajutorul tehnicii biserica a ridicat și ridică lăcașuri dumnezești unde oamenii găsesc pe Dumnezeu și se găsesc pe sine însuși.

Ce interpretare binefăcătoare dă Domnul nostru Iisus Hristos libertății politico-sociale zicând: „Cel ce este mai mare între voi să fie cel mai mic și cel ce este mai întâiu ca slugă“.

Dar pe dușmanii fățiși și ascunși ai bisericii nu-i importă adevărul, ei dacă mai tolerează biserica creștină o fac din anumite interese, încolo dau în dreapta și în stânga cu lozinca, că biserica și-a terminat rolul și în viața națională și în cea spirituală.

Și clerul creștin intimidat de vorbele spuse cu mare glas al dușmanilor se resemnează și ca prestigiu și ca traiu.

Lăsând la o parte marele și necontestatul rol cultural al bisericii trebuie să întrebăm pe dușmanii bisericii care este cel mai mare bun, progresul ori viața?

Au fost popoare cari neavând biserica creștină au progresat foarte mult și pe urmă au adormit.

Poate fi idealul unui popor adormirea pe veci după niște străluciri vremelnice?

Biserica creștină pe cari caută dușmanii ei să o strămtoreze și să o elimine, și de ici și de colo mărturisește că popoarele cari au urmat-o le-a dat pe lângă progres și viață, și fără viață progresul nu are nici un farmec.

La neamul nostru bună oară se vorbește despre capitalul biologic pe care îl are din cele trecute vremuri.

Dar acest capital sută la sută este făcut de biserica strămoșască. Această biserică a făcut cu neamul nostru exact ce face mama cu copilul ferindu-l de toate primejdiile cari pot să-i strice sănătatea; cu învățăturile ei, cu muștrările ei, cu sf. taine și cu obiceiurile ei nu a lăsat să mănânce rugina viața neamului.

Admitem că și alți factori vor fi contribuit la fericirea neamului nostru dar biserica i-a făcut supremul bine susținându-i viața și perpetuându-o.

Cine vrea să despartă neamul nostru de biserică ori știe prea bine la ce atentat groaznic să dă ori e ignorant și nu știe ce face. Dar și unul și altul trebuie pus la locurile lor până când nu-și execută atentatul fie din răutate fie din crasă ignoranță.

Se spune pe dibuite, că în Rusia de azi după salariadele săvârșite cu biserica și cler va urma o epocă strălucită a creștinismului, dar cine va avea o viață lungă dela Dumnezeu va vedea și va auzi cum pe ruinele bisericilor dărâmate de Stalin și conștii se vor ridica pompoase lăcașuri Dumnezești în cari nici ziua nici noaptea nu vor înceta imnele de premărire la adresa lui Dumnezeu: „Tatăl Atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor și nevăzutelor“.

Massele pot fi seduse o vreme cu momelile și cu minciunile dar le vine timpul când setoase de viață se întorc le izvorul ei adevărat, la Dumnezeu.

Regula a fost întotdeauna în viața oamenilor, căutarea lui Dumnezeu, abaterea dela Dumnezeu a fost excepția.

Prin urmare sunt departe de adevăr ca răsăriturile de apusuri cari caută să sature omenimea cu fel de fel de bunătăți omenești pentru că setea după Dumnezeu rămâne nesatisfăcută fără biserică.

Și totașa adevărat este că nu are nici un folos de progresul în științele omenești un neam care se stinge pe urma păcatelor sale.

Biserica neamului în rolul ei încercat de a lungi viața neamului nu se poate suplini cu nici o altă instituție omenească.

De aceea slujitorii lui Dumnezeu nu ar trebui să se intimideze de forțele mari cu cari îi amenință dușmanii ei, conștienți de marea lor menire să le arate șubrezenia atacurilor pe cari le îndreptează contra bisericii.

Forțele omenești pot merge pe calea dreaptă dar nimic nu le oprește să o ia razna și să

distrugă, tot pe când biserica până la sfârșitul veacurilor va rămânea constructivă și datătoare de viață.

Deci, slugi ai lui Dumnezeu: aveți sfânta datorie ca să reazezați iarăși în rândul dintâi biserica din rândul al zecelea unde au înjosit-o dușmanii, ori răi ori nepricepuți.

Dr Ștefan Cioroianu
protopop.

† Otilia Dr Corneanu.

S'a stins și prea vrednica consoartă a celui mai de seamă fruntaș bănățean Dr Cornel Corneanu. Doamna Otilia-Tica Corneanu a adormit în Domnul în revărsatul zorilor zilei de Vineri în 28 August 1936, exact la șapte luni, de când a doborât-o la pat o boală grea de rinichi și inimă.

E descendentă a unei vechi familii dascălești din Rășinari Ardealului. Desvoltarea și principalele așezăminte ale acestei fruntașe comune, cu 8000 locuitori, sunt strâns legate de personalitatea directorului Moise Frățilă. Condamnat la moarte de cârtea marțială din Cluj, după doi ani de temniță grea este eliberat de trupele române, pe cari la 1916 le întâmpină și le conduce biruitoare, alături de fostul său elev Octavian Goga, în spre inima Transilvaniei.

Distinsa doamnă Otilia Dr Corneanu a avut o aleasă pregătire intelectuală și socială. A crescut în casa doamnei Maria Cosma, soția marelui român Partenie Cosma din Sibiu. A absolvit școala civilă a asociațiunii „Astra”, școala de menaj și de industrie casnică din Sibiu, școala de comerț și a făcut studii de specialitate la Academia de comerț din Viena. Reorganizând episcopul Dr E Miron Cristea stabilimentele diecezane, Consistorul eparhial i-a concretizat în primăvara anului 1910 contabilitatea acestora. Inzestrarea tipografiei cu litere și mașini moderne, refacerea complectă a librăriei, după modelul celei arhidiecezane, atelierul pentru confecționarea ornatelor bisericesti provăzută cu stofe procurate personal din Austria, Germania și Franța, sunt opere care i-au atras recunoștința forurilor superioare bisericesti.

A înfruntat vieața și întregul ei zbuțiu cu aleasă demnitate. Casa ei atât de sobră și aranjată cu selecțiune, și eleganță, primitoare deopotrivă atât a celor mari, cât și a celor mici, a celor puternici cât și a celor umili și necăjiți, a fost în epoca cea mai de seamă a istoriei

Banatului locul de întâlnire a celor mai de seamă conducători ai țării și bisericii. Ierarhi, scriitori și demnitari ai claselor noastre sociale nu ocoleau această casă, căreia stăpâna ei îi știa să-i dea cu aleasă distincție farmecul unei ospitalități cuceritoare. Dar nu o ocoleau nici apostolii, nici luminătorii satelor și nici eroii brazdei, căci aici se revărsa în cursul anilor apăsători de criză morală și materială, întemeiata nădejde a unei reale îndreptări a nevoilor ce-i copleșea. Și și ușa milosteniei și a carității era aici larg deschisă, în deosebi pentru copiii năpustuiți, cărora le era mamă iubitoare. În grădina-i fermecătoare, între florile-i dragi, era înconjurată întotdeauna de copiii suferinței, pe care îi îngărmădea cu dragoste și cu daruri. Le zâmbea și îi mângăia, ca după plecarea lor ochii ei mari și senini să înroureze petalele trandafirilor după cei doi îngerași, desprinși prea timpuriu din acest raiu pământesc, creațiune a sânguinței sale de albină. Durerea, ce-i era înfrățită din anii copilăriei până la săvârșirea-i obștească, a făcut-o generoasă, nobilă, bună duioasă și îndurătoare. Iar rarele-i podoabe sufletești i-au imprimat demnitatea și moderațiunea, care o făceau stimată, venerată și iubită de toată lumea. Când grele suferințe s'au abătut asupra ființei sale plâpânde, această iubire obștească manifestată zi de zi, o mângăia și o înduioșă.

Dar suferințele-i grele i-s'au curmat deodată pe neașteptate în ziua, când speranțele noastre de însănătoșire păreau mai întemeiate. Și adormirea i-a fost senină, ca și ființarea ei. Și jale multă, jale sinceră și extenuantă s'a coborât în casa, în grădina, în sufletul protejaților ei și în cel al celor ce o cunoșteau și o iubiau. Și cu toții i-au împodobit sicriul cu lacrimi și cu flori.

Prohodirea i-a făcut-o Prea Sfințitul episcop Vasile, ajutat de 50 preoți. Protopopii: Dr Ștefan Pop, Augustin Ghilezan și Virgil Musta, Preoții: Dr Iosif Ieremia Recita-montană, Avram Ciocoiu Vucova, Emanoil Pirtea Sacoșul mare, Victor Popovici Sălha, Nicolae Vânătu Lugojel, Mihuti Jigoria Lugoj, Eftimie Lăpăduș Căvâran, Ioan Ivan Valeadeni, Teodor Muntean Delinești, Petru Dalea Ohabia, Petru Suru Rugi, Ioan Lăpăduș Ohabamântnic, Iova Drăghina Mătnicul-mare, Petru Adam Tincova, Ioan Borlovan Maciova, Petru Voicău Prisaca, Gheorghe Sperlea Zăgujeni, Gheorghe Bria Ruginosu, Ioan Jucosu Zervești, Nicolae Jula Dalci, Nicolae Cojocariu Borlova, Eftimie Jianu Jaz, Ioan Ostrovan Ciuta, Remus Radoi Obreja, George Popovici Mărul, Nicolae Bogdan Crâjma, Gheorghe Adam Voislova, Ioan și Ionel C. Turcan Cîreșa, Nichifor

Lazar Zlagna, Dumitru Anușoiu Poiana, Petru Turcan Buchin, Victor Suru Cârpa, Valeriu Suru Vălișoara, Nicolae Cojocariu Vârciorova, Pantelimon Domil Buceșnița, Remus Suru Petroșnița, Ioan Coșariu Ilova, Ilie Sîbu Rusca, George Vior, Teodor Șandru, Gheorghe Noaghea, Filip Pop, Dimitrie Soceneanțu, Petru Bancea, Romulus Pop, Pavel Bogoevici din Caransebeș și diaconii: Teodor Roșca, Isaia I. Suru și Andrei Jucosu.

Și vlădica acestor plaiuri ni-a arătat, vădit impresionat, într-o documentată perorație personalitatea și strădaniile ei după fericirea pământescă și cea cerească. Și a turnat mângăiere și în inima sfâșiată de durere a celui mai bun colaborator al Său, rămas fără reazim astăzi, când țara, biserica și Banatul său îi cer atâtea servicii.

Au vorbit apoi, stârnind lacrimi, protoiereul Oraviței Virgil Musta, primarul orașului Dr Dimitrie Novăcescu și secretarul F. O. R.-ului Petru Toma. Și au cântat duios corul Reuniunii de cântări, din care și reposata a făcut parte ani de-a rândul, corul Căminului cultural și cel al Filharmoniceii.

Inmormântarea Doamnei Tica Corneanu a a fost o mare manifestație de jale a Banatului, cum nu a văzut încă Caransebeșul. Mii de onorațorii în frunte cu P. Sf. episcop Dr Vasile Lăzărescu, prefectul județului Victor Curușiu și sub prefectul Dr Octavian Daminescu, parlamentarii bănățenii, subprefectul Carașului Dr Borlovan, colonelii Marinăescu și Iliescu și cu reprezentanții tuturor autorităților din Banat au petrecut-o la groapă. Și alte mii de telegrame și scrisori continuă să sosească la casa adânc îndoliată.

Dar „deșertăciunea deșertăciunilor...” Mormântul din cimitirul sf. Ioan Botezătorul, împodobit cu atâtea coroane, jerbe și buchete, e o realitate. În fața acesteia ne închinăm cu resemnare și trimitem îndrumătorului nostru, prea încercatului fruntaș Dr Cornel Corneanu, cele mai respectuoase și mai simțite condoleanțe, rugând pe Dumnezeu să-i dea mângăiere și să-i redea sănătatea-i de demult, direcționându-i pașii și în viitor spre tot mai multe realizări, folositoare neamului și bisericii. Sufletul a în Domnul adormitei sale consoarte, fie sigur, va veghea și din ceriuri cu aceiași iubire asupra DSale, căci ea, având credință tare în Dumnezeu a a fost bine plăcută Domnului...

Vecinică-i fie pomenirea!

Prof. Matei Armaș.

O înmormântare.

În ziua de doliu a bisericii creștine, 29 August din acest an a fost însoțită la cel din urmă drum pământesc doamna Otilia Dr Corneanu din Caransebeș.

Din grădina înspumată cu flori a casei sale liniștite, din bucuria unui traiu îndestulat, iată isgonită definitiv de implacabila poruncă a morții o femeie cuminte, o soție credincioasă și bună. O, cât de tristă e moartea unei femei, cât amar coboară ea în casa omului! Veselia, bunătatea — fericirea casei, întruchipate în zâmbetul mamei, al soției, se răvășesc tragic de dureros la ivirea ei.

Inmormântarea, cu tot soborul celor peste 40 de preoți, cu prevenitoarea și sincera participare a mulțimii de rude și prieteni, a lăsat în sufletul îndureratului soț numai icoana simpatiei de care s'a bucurat în societate răposata, și numai puțină putere de mângăiere sau îmbărbătare în calea grea ce i-a rămas să parcurgă singur...

Predica din Catedrală a Prea Sfințitului Părinte Episcop despre deșertăciunea acestei vieți pământești a sguudit toate inimile înflorând legăturile lor cu clipa, cu viața și vremelnicia ei. „Patria fericirii nu este aici pe pământ, ori cât o căutăm noi. Ori câtă râvnă, ori câtă frământare și dorință ne mistue, fericirea va rămâne pentru noi o himeră, o iluzie numai — dacă nu ascultăm glasul Bisericii, care spune că patria ei nu-i aici pe pământ, ci *dincolo, în ceriuri*.

Fericirea, în căutarea căreia a plecat din casa părintească a dascălului din Rășinari Otilia Frățilă acum 20 de ani, nu i-a fost străină nicăiri, în tihna familiară și în vaza societății, dar... deplinătatea ei abia viața de dincolo e în stare să o dea...

Viața de dincolo — cum spuneau vorbitorii dela groapă, părintele protopop Virgil Musta și dl Petru Toma — e unica întărire a nădejilor noastre. Fericirea vieții viitoare, ca o răsplată a ostenețelor și a suferințelor ei nu o deplângem noi, ci deplângem tristețea morții ce desparte pe soție de soțul ei în puterea anilor vieții...

Undele de cântec ale celor două coruri, împletite cu tristețe cântări ale preoților prohoditori, mulțimea de oameni peste care soarele trimitea razele sale din urmă, au dat acestei înmormântări un cadru de jale îndoit de mare...

În căutarea deplinei fericiri, răposata a lăsat în urma ei durere și jale, ca niște arvune terestrei ale ei...

Vizitațiuni canonice

Bichigi, Zolt, Mutnicul-mic și Bătești.

Sâmbătă în 29 August a. c., sărbătoarea Tăierii capului Sf. Ioan Botezătorului, Prea Sfinția Sa episcopul nostru a coborât în mijlocul credincioșilor din comuna Bichigi, protopopiatul Făgetului. La intrarea în comună Prea Sfinția Sa este întâmpinat de autoritățile comunale în frunte cu D-l Aurel Lugojan, primpretor al plasei Făget, care îl bineventează, de unde apoi pleacă cu toții la sf. biserică. La poarta bisericii, nu de mult construită, Prea Sfinția Sa este așteptat de un sobor de preoți și mulți intelectuali din Făget, dintre cari remarcăm pe D-l Dr. George Gârda adv., Dr. Titus Olariu fost prefect, inv. Brașovan ș. a., veniți anume pentru a lua parte la sfințirea sf. biserici. La coborire din mașină corul plugarilor din loc cântă „Pre Stăpânul și Arhiereul nostru...” după care pâr. Patrachie Miclăuș face raportul obicinuit. Se face apoi târnosirea sf. biserici și apoi liturghia la care iau parte: Prea On. Domni R. Ancușa din Caransebeș, Sebastian Olariu din Făget, preoții: P. Miclăuș, din loc, E. Sudreșan din Coșteiu, S. Băian din Margina, V. Iclozan din Băsești, C. Ionescu din Sintești, I. Muntean din Făget, P. Iana din Curtea, G. Găroiu din Brănești, S. Petric din Susani, I. Medelean din Răchita — dieceza Aradului — și diaconul episcopesc T. Roșca. La priceasnă, Prea Sfinția Sa într'o cuvântare plină de avânt laudă zelul credincioșilor, cari și-au construit o biserică frumoasă și-i îndeamnă la iubire față de ea și credința strămoșească, exprimându-și totodată părerea de rău, că în această comună sunt mulți, cari au rățacit dela biserică noastră, trecând la sectari. Unii dintre ei erau de față și ascultau cu atențiune cuvintele Arhiereului. După liturghie Prea Sfinția Sa trece în casa națională, unde dă îndrumări consiliului parohial cu privire la conlucrarea lor cu preotul pentru întărirea credinței. Se face apoi revizia oficiului parohial, după care Prea Sfinția Sa părăsește comuna.

Duminecă 30 August este rezervată sfințirii bisericii din Zolt. Deși începerea zidirii datează din 1913, totuși Zoltenii abea acum își văd terminată și dată destinației biserică datorită sprijinului moral și mai ales material al D-lui deputat Dr. Titus Popoviciu. Comuna mică și sărăcăcioasă a îmbrăcat haine de sărbătoare. Numeroase arcuri de triumf, verdeată presărată pe drumuri, indicau locul pe unde va trece Inaltul Ierarh. Cuvântul de bineventare în numele comunei îl rostește primarul. Corul „I. Vidu”, sub

conducerea dirijorului său F. Barbu intonează impresionant: „Pre Stăpânul și Arhiereul nostru...” P. S. Sa, copleșit de această măreață primire, mulțumește conducerii administrației pentru dragostea de a conlucra cu Biserica. În fața bisericii preotul locului G. Cornean, după ce în cuvinte emoționante exprimă bucuria și mulțumirea enoriașilor pentru această înaltă vizită face raportul obicinuit despre starea religios-morală a populației. Actul sfințirii urmat de sf. liturghie îl săvârșește P. S. Sa ajutat de P. O. Domni protopresbiteri: S. Olariu, Dr. A. Mihaescu, 7 preoți și 2 diaconi. Sf. liturghie decurge lîn și maiestos, răspunsurile fiind date de corul „Vidu” din Logoj. Un puternic „Mântuire” ce zguduie sufletele și înaltă spre culmile cerești precede înălțătoarea predică a P. S. Sale. Reamintind strădaniile înaintașilor, cari cu prețul vieții lor au păstrat intactă turma credincioasă de uneltirile unițiilor, îi îndeamnă să fie demni urmași ai înaintașilor făcând zid puternic împrejurul frumoasei lor biserițe zidită în stil brâncovenesc, să se facă părtaş de darurile revărsate prin sfințele taine, îndeosebi cerând binecuvântarea bisericii asupra vieții lor conjugale.

Lacrimile furișate pe obrajii ascultătorilor arătau, că cuvintele profunde și convingătoare izvorite din inimă au mers deadreptul la inimă.

În numeroasa asistență remarcăm prezența autorităților civile și militare din județ. Au participat Dnii V. Curuțiu prefect, Dr. Daminescu, Lt. Col. Sandu, D. Sgăvêrdia, V. Feneșiu, Simu, Bornuz, Andrei, Mircea, Dr. Jucu, Dr. Morariu, D. Gal, R. Șoimu, etc.

În casa ospitalieră a Dlui Dr. T. Popoviciu s'a dat un banchet la peste 150 persoane. N'au lipsit nici obicinuitele toasturi la adresa M. S. Regelui, a P. S. S. Episcopului diecezan, a ctitorului de biserică Dr. T. Popoviciu etc.

După masă P. S. Sa cercetează comuna Mutnicul-mic rostind o rugăciune apoi o predică înălțătoare. Mâncând dela cuvintele Mântuitorului: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu...” Arată că viața aceasta este numai pregătitoare pentru cea vecinică, să caute dar mai întâi cele ale Domnului și apoi celelalte se vor adauge. Dorința lor de acum doi ani, de a vedea în mijlocul lor pe Episcop iat-o sosită, să-i asculte dar sfaturile și să le urmeze.

După revizia oficiului parohial pornim spre Bătești.

Popor mult și din comunele învecinate salută venirea Arhiereului de a lua parte la sfințirea crucilor nou zidândeii biserici. Bucuria comunei o talmăcește primarul, iar bătrânul preot R. Radulovici, după ce salută pe cel ce

vine întru numele Domnului, raportează despre starea religios-morală și materială a enoriașilor săi. Urmează sfințirea crucilor și ridicarea lor după care P. S. Sa rostește o adânc pătrunzătoare cuvântare despre „cruce“. Crucea este păzitoare a toată lumea. Ea se înalță maiestros în vârful bisericilor, ea străjuește răsucurile drumurilor și tot ea ne ține tovărășie pe mormânt. Prin pătimirea Fiului Dumnezeu pe dânsa, ea s'a sfințit și a devenit obiectul cel mai sfânt pentru un creștin. Să o cinștim dar închinându-ne ei și sărutându-o. Laudă străduința Băteștenilor de a avea un nou și impunător locaș de închinare, îndemnându-i să persevereze în lucrarea începută și să o ducă la bun sfârșit, mulțumește apoi Dlui senator Feneșiu pentru tot sprijinul moral și material ce acordă parohiei.

Predică la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.

(Continuarea și sfârșit).

La trei zile după îngropare sosi și apostolul Toma, trist și mâhnit în sufletul său sbuciumat, pentru că n'a fost învrednicit a fi de față la ceasul morții și al îngropării Maicii Domnului. Apostolii, în dorința ca să-l mângăie și aline durerea, s'au dus cu Toma la mormântul Născătoarei de Dumnezeu, ca deschizându-l să-i arate și să vadă și el măcar numai trupul neînsuflețit al Prea Curatei. Dar iată că toți îngrozitor se înspăimântară neaflând în groapă trupul Maicii Domnului, ci numai giolgiul, pânza cea de îngropare. În urma acestora ei toți se încredințară și printrâșii întreaga creștinătate, că nu numai sufletul ei și trupul Născătoarei de Dumnezeu a fost luat la cer de Fiul său și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Această pioasă tradiție despre Adormirea Maicii Domnului se menține și azi în biserica noastră, iar de pe la sfârșitul veacului al șaselea, sub împăratul Mauriciu (582—602) s'a rânduit ca Adormirea Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, să se serbeze și prăznuiască în tot anul în ziua de 15 August.

Iubiții mei fii sufletești! În toată vremea fiind îngrijorat de soarta și fericirea Voastră vremelnică și vecinică, ca pe niște fii iubiți ai mei, neconținut V'am învățat, arătându-vă calea către Adevăr și Viață. Tare mult aș dori ca și Voi iubiții mei să vedeți în mine pe adevăratul vostru părinte iubitor și nicidecum să nu mă socotiți a fi judecătorul vostru pentru faptul că în dragostea mea cea pentru voi, nu ascund nimic din greșalele voastre de toată ziua, ci dimpotrivă și cu tot dinadinsul — pentru binele, fericirea și îndreptarea voastră — le zbicuiesc, infierez și lămuresc.

Mă bucur foarte mult cum voi astăzi — împreună cu mine și Biserica noastră strămoșească — prăznuim într'un mod atât de creștinesc și înălțător sărbătoarea „Adormirii Născătoarei de Dumnezeu“ rânduită de Biserică. N'am încă cuvinte destul de potrivite ca să ilustrez și să vă arat indignarea și cumplita durere ce-o simțesc

în sufletul meu de părinte iubitor al Vostru când constat, că unii dintre iubiții mei îi sufletești și îndeosebi femeile pe lângă sărbătorile legale rânduite de Biserica noastră dreptmăritoare mai serbează fără nici un rost — și printr'o totală abținere dela orice lucru — și o sumedenie de sărbători, în afară de rânduiala Bisericii — în majoritatea lor de origine păgână — și streine de sufletul neamului nostru și contrare principiilor de credință ale bisericii noastre ortodoxe. Toți aceștia neascultând de glasul autorizat al reprezentanților bisericii noastre și prăznuind zile în afară de orânduirea Bisericii noastre se osândesc singuri, iar de altă parte nelucrând în zilele ce îndeșert le serbează și prăznuiesc, își cauzează lorși pagube destul de mari și de însemnate în economia lor casnică. *Deci iubiți-vă* biserica ascultându-o căci: „Ceiace urăsc Sionul rușinați vor fi de Domnul, căci precum iarba de foc așa vor fi uscați“. (Anfifon glas 4) iar ceice nu ascultă nici de Biserică zice, Scriptura, sunt întocmai ca niște păgâni și vameși. (Matei 18.17) Amin.

Pr. Ilie Sîrbu

ȘTIRI

Personale. Prea Sfințitul Părinte Episcop a vizitat săptămâna aceasta următoarele comune bisericesti din Valea Dunării (Clisura): Moldova-veche, Pojejena-română, Șușca, Socol, Câmpia, Zlatița și Lescovița.

În Pojejena a oficiat sfânta liturgie și a sfințit troița ridicată de echipa Institutului Social Banat-Crișana, care echipă s'a dovedit foarte activă în realizările sale. Deasemenea s'au făcut sfințiri de troițe în Șușca și Socol. În Lescovița s'a sfințit steagul străjerilor, cercetând în deaproape activitatea Echipei Regale studentești. Dealtfel în N-rul nostru viitor vom publica o dare de seamă mai amănunțită.

Sfințirea bisericii din Timișoara. Marți, sărbătorea Nașterii Născătoarei de Dumnezeu se va târnosi impunătoarea biserică ridicată în orașul Timișoara-Iosefin.

Remanierea guvernului. Pe urma remanierii guvernului nostru cea mai importantă schimbare este înlocuirea d-lui Nicolae Titulescu la Externe cu dl Victor Antonescu, fost ministru de finanțe. La Culte dl Al. Lapedatu a fost înlocuit cu dl Iamandi care afirmativ nu ar accepta noul departament.

Muncă obligatorie pentru tineret. Între noile reforme anunțate de guvern este și munca obligatorie pentru tinerii între 18—21 de ani. Ei vor face în timpul acesta de trei ani lucrări de utilitate publică.

Post nou. Pe urma stăruitoarelor intervenții, Ministerul a aprobat înființarea unei catedre de cântare bisericască și tipic pe lângă școala normală de învățători din Caransebeș.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Nr. 5379 E ex 1936.

Notă Oficială.

Către Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului

Congresul Național Bisericesc a aprobat -- în toamna anului trecut -- o colecție generală anuală numită „Dinarul Patriarhiei“ în scopul sporirii fondului general bisericesc.

Cu ajutorul acestei colecte forțele de întărire ale Bisericii Ortodoxe vor spori. Se pot crea situații prielnice unei propagande culturale, de asistență socială, s'ar consolida cultura teologică prin cercetări științifice, făcute sistematic și în țările străine. În sfârșit Biserica ar avea încetul cu încetul la îndemână mijloacele cari trebuie să o pună în fruntea bisericilor ortodoxe.

Colecția se face an de an la sărbătoarea Înălțării Cinstitei Cruci, 14 Septembrie.

În conformitate deci și cu dispoziția noastră din 4 Decembrie 1935 No. 7054, publicată în Foia Diecezană, No. 50 din Decembrie 1935, în toate bisericile din parohii se va purta un disc separat pentru acest scop. În afară de biserică se vor organiza chete prin cutii, discuri sau liste de subscripție în vederea scopului arătat.

Banii colectați se vor trimite Oficiilor Protopresbiterale până la 10 Octombrie, iar acelea îi vor înainta Cassei diecezane până la 15 Octombrie a. c. pe lângă un tablou.

Oficiile parohiale din tractul protopresbiteral al Caransebeșului vor depune banii colectați direct la Cassa diecezană în termenul arătat.

Caransebeș în 4 Septembrie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

CONCURS.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3659 Pl. ex 1936 ddo 7 Iulie a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile, socotit dela prima publicare în „Foia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh, la parohia de clasa II-a în comuna Satumic, protopresbiteratul Logojului, devenită vacantă prin moartea parohului Ioan Danciu.

Emolumente :

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jugere, parte fânațe, parte pământ arabil.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Casa parohială cu grădină de 800 st.□.

Să observe că, în jurul casei parohiale în total este 1600 st. □. din care teren comuna bisericească lasă în folosința preotului ales 800 st. □, iar restul de 800 st. □ rămâne în folosința bisericii.

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales și va face reparările necesare mai mici la casa parohială.

Recurenții la acest post, având prealabil binecuvântarea arhierescă, își vor înainta cererile, însoțite de documentele recerute, Consiliului parohial din Satumic, prin Oficiul protopresbiteral tractual.

Recurenții se vor prezenta, cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiteral în sfânta biserică din Satumic în vre-o duminică sau sărbătoare, nu însă în ziua alegerii, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Satumic, din ședința Consiliului parohial ținută la 26 Iulie 1936.

George Biberea

președinte.

Ion Boldurean

secretar.

Nr. 4913 B ex 1936.

Condițiunile de concurs de mai sus se aprobă cu aceea că plațul de pe lângă casa parohială, care în întregime a fost dotațiune preotească și pe care parohia, și cu ocaziunea ridicării parohiei la parohie de clasă, l-a oferit în întregime pentru dotarea preotului, rămâne întreg și pe mai departe în beneficiul preotului.

Reparaturile casei parohiale privește comuna bisericească.

Caransebeș, din șed. Cons. eparhial, ținută la 22 August 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial de sub Nr. 4978 E ex 1936, se escrie licitație minuendă publică, cu oferte închise, pe ziua de 13 Septembrie 1936 pentru :

Ridicarea trunului sf. biserici din Biniș jud. Caraș și reparațiunile de lipsă la acest edificiu.

Prețul exclamării este de 72,000 Lei.

Devizul de spese și planul se pot vedea zilnic la oficiul parohial din Biniș.

Reflecții vor depune, ca vadiu, 10% din prețul lucrului, în bani gata ori hârtii de valoare acceptabile.

Întreprinzătorul va restitui comunei bisericești spesele avute cu facerea planului și devizelor.

Spese și diurne cu ocazia licitației nu se dau.

Comuna bisericească va da lucrările în întreprindere arhitectului sau maestrului calificat care va prezenta mai multă garanție (încredere).

Spesele cu contractul le va suporta întreprinzătorul.

Biniș la 26 August 1936.

Consiliul parohial.

Judecătoria rurală Teregova, secția c. f.

Nr. 1161/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Gheorghe Belcota dom. în Cornereva contra următorului Gheorghe Stângu jun. dom. în comuna Cornereva la cererea următorului: Judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea XL din 1881 asupra porțiunii a următorului din imob. înscrise în c. f. a comunei Cornereva din circumscripția Judecătoriai Teregova Nr. 2171 și 4437 a coalei c. f. anume: 2/3 de Sub B 3—4 din 650 Sub Pogara de 2 jug. 128 stp. în valoare de 400 Lei, 2/3 de sub B 3—4 din 649 Sub Pogara de 923 stp. în valoare de 100 Lei, 2/3 de sub B 3—4 din 654 Sub Pogara de 2 jug. 1200 stp. în val. de 500 Lei, 2/3 de sub B 3—4 din 1/8 Sub Pogara 232 în valoare de 10 Lei, 2/3 de sub B 3—4 din 1/4 Sub Pogara 244 în valoare de 20 Lei, întreg de sub B 1 650 Sub Pogara de 407 stp. în valoare de 150 Lei pentru încasarea creanței de 6250 Lei capital interese de 10% dela 1 Octomvrie 1926 spese de proces și de executare de 2396 Lei fixate până acum 1/3% taxă cambială spese de 320 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **22 Septemvrie 1936 ora 11 în casa comunală a comunei Cornereva.**

În baza art. 150 Legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul de strigare (art. 26 XLI 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar să predea aceluși delegat chitanță de depozitare judecătorească prealabilă garanției: și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 Legea LX din 1881, art. 21 din 1908 XLI).

Teregova la 4 Iulie 1936.

ss. **I. O. Bubeneș** judecător ss. **I. Bica** director c. f.

Pentru conformitate **Ioan Bica** director c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1778/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Bistriean Solomia dom. în Ohababistra contra următorului Adam Samfii (fiul lui Samfii) și Floarea Adam Samfii născ. Curea și Draghici Alexandru (căs. cu Curea Floarea) dom. în Ohababistra, la cererea următorului, Judecătoria ordonă, Licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului proprietatea lui Alexandru Draghici înscr. în c. f. a comunei Ohababistra coala c. f. Nr. 224, sub Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 170 Grădină în intravilan de 227 stj. sub Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. top. 171 Casa Nr. 92 intravilan de 44 stj. cu prețul de strigare 20.000 Lei; mai departe imobilul cuprins în coala cf. Nr. 17 a comunei Ohababistra și anume: porțiunea de proprietate

de 3/4 parte a lui Adam Samfii (fiul lui Samfii) și porțiunea de proprietate de 1/4 parte a văd. Floarea Samfii Adam născ. Curea cu dreptul de uzufruct viager de 1/4 parte a văd. Floarea Samfii Adam născ. Curea.

Nr. de ord. A. I. 1—2 Nr. 164 Casa Nr. top. 89 cu Intravilan de 173 stj. Nr. top. 165/1 Grădină în Intravilan de fără întindere, prețul de strigare 5000 Lei.

Nr. de ord. A. II. 1—2 Nr. top. 1189/2 Grădină în Dealu lui Bogdan și Nr. top. 1190 Fânaș în Dealu lui Bogdan, fără întindere, prețul de strigare 4000 Lei.

Nr. de ord. A+1—2 Nr. top. 155/3 loc de casă în Intravilan, fără întindere, prețul de strigare 2000 Lei.

Nr. de ord. A+2 Nr. top. 779/3 Arabil în Popoane, fără întindere prețul de strigare 2000 Lei.

Nr. de ord. A+3 Nr. top. 1422/2 Fânaș în Gaiu Mare fără întindere prețul de strigare 2000 Lei și anume contra lui Alexandru Draghici pentru suma de 17000 Lei capital, interese de 8% dela 25 Iunie 1932 și 2870 Lei spese contra lui Samfii Adam pentru suma de 7500 Lei capital interese de 8% dela 25 Iunie 1932 și 2330 Lei spese și contra văd. Floarea Adam Samfii născ. Curea pentru suma de 5000 Lei capital, interese de 8% dela 25 Iunie 1932 și 1955 Lei spese, pentru cererea de licitație Nr. 1046/1934 c. f. suma de 800 Lei, fixate până acum, spese de 735 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **13 luna Octomvrie 1936 ora 10** la casa comunală a comunei Ohababistra.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 26 XLI 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art 42 LX 1881, ori să predea aceluși delegat chitanță de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 6 luna Iulie anul 1936.

D. Lazarel ss. dir. c. f. **N. M. Postelnicu** ss. judecător.

Pentru conformitate: **D. Lazarel** dir. c. f.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**